

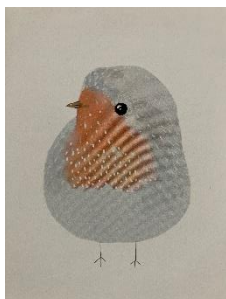
Nieuwsbrief

Hierbij ontvangt u de nieuwsbrief kerst 2022 met actuele zaken en informatie van PIV Etten-Leur

Veel leesplezier toegewenst

VOORWOORD

Met de kerstdagen voor de deur bieden we u weer een gevulde nieuwsbrief. Deze keer volop informatie over de gezellige koffie gesprekken die er geweest zijn en een overzicht van het vervolg daarvan in januari. U bent daar dan ook van harte welkom. Net zoals vorig jaar hebben we weer een interview, met een bijzonder verhaal over kerstmis; vroeger thuis bij mevr. Deckers-Dekker.

De leestips deze keer gaan over 'sprookjes voor ouderen' wat wordt opgevolgd met een 'sprookje voor volwassenen'.

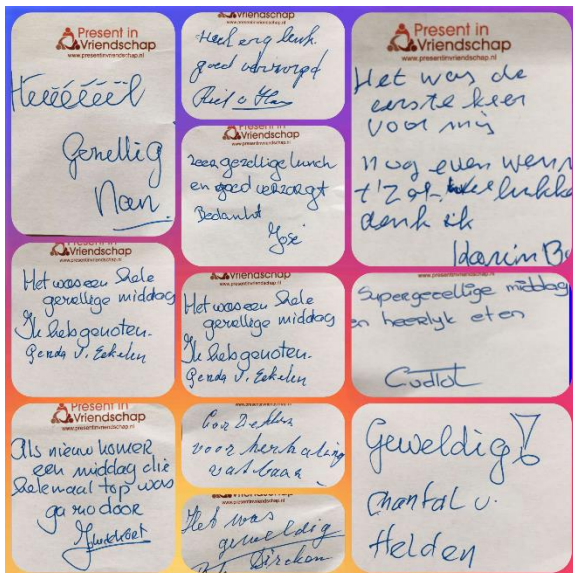
Corry Aarts bedankt ons allemaal voor de kaartjes, die zij deze keer ontvangen heeft en het bestuur vertelt u graag nog iets over de financiën.

Verder kijken we terug op een goed gevuld jaar bij Present. Konden we vorig jaar nog nauwelijks de deur uit, dit jaar zijn we op stap geweest naar het Arboretum in Oudenbosch, de Achtertuin werd goed bezocht, de lunch in de Turfvaart was een groot succes, de voorstelling in de Nobelaer over eenzaamheid werd bezocht en ook de sinterklaasmiddag was een groot succes. Dit jaar kwamen er zelfs twee zwarte Pieten op bezoek.....

In het voorjaar werd iedereen, via NL doet, nog heerlijk verwend met een mooie pot met bloembollen.

In het jaar 2023 hopen we u weer allemaal terug te zien, want natuurlijk hebben zoals vanouds weer een gezellige Nieuwjaars middag.

Bestuur

Het jaar loopt alweer teneinde. Dit jaar konden we gelukkig heel wat zaken weer oppakken waar we ook met plezier op terug kunnen kijken. Hoogtepunt was wel de gezellig lunch en de middag in de Turfvaart. Dat blijkt wel uit de reacties die we van jullie hebben gekregen. De Kerstdagen en de jaarwisseling staan voor de deur. Vaak een moment waar bij eenzaamheid sterker wordt gevoeld. Wij hopen dat jullie de dagen goed doorkomen. Als het lukt maak gebruik van het aanbod dat in Etten-Leur bestaat om er even uit te gaan, wij weten dat jullie daar welkom zijn. Voor komend jaar wensen we iedereen alle goeds toe en we ontmoeten elkaar al snel bij de nieuwjaarsbijeenkomst.

WELKOM

Ook de afgelopen tijd zijn er weer nieuwe vrijwilligers bijgekomen. We heten dan ook van harte welkom: Marc Baremans, Guus van Es, Elly van de Goorbergh en Hans Molegraaf. Ondertussen zijn er ook weer 10 nieuwe mensen die een beroep op ons hebben gedaan, zo blijven we steeds op zoek naar nieuwe mensen die tijd willen vrijmaken, voor dit bijzondere werk.

Verrassing

Eind oktober was Corry Aarts, die iedereen altijd verrast met een verjaardagskaart flink gevallen in de kelder van haar appartement. Na een, gelukkig, korte opname in het ziekenhuis en daarna nog 10 dagen in de verzorging was ze 11 november weer thuis.

Langzaam krabbelt Corry weer op, veel revalideren en nog lopen met de rollator, maar van stoppen met kaartjes schrijven is natuurlijk geen sprake. Zelfs in het ziekenhuis heeft ze met wat hulp van familie en van een andere vrijwilliger alle kaartjes toch de deur uitgekregen.

Ze zegt dan ook: 'Een kaartje krijgen doet zo goed en daarom schrijf ik ook zo graag.'

Betsie

Natuurlijk konden wij nu ook niet achterblijven en Corry is dan ook heel erg verwend met kaartjes uit alle hoeken, zoals deze zelfgemaakte kaart.

Bij deze namens Corry,

heel hartelijk dank voor alle kaartjes die zij mocht ontvangen

LEESTIP

"In het licht van de schaduw"

Zicht op onze levensreis

Van Miny Potze

Miny Potze (1941) was tientallen jaren werkzaam in het speciaal onderwijs

Wanneer je aan sprookjes denkt, dan kom je al snel terug bij jeugdherinneringen. Misschien heb je ze gehoord op school, bij je ouders of bij je opa of oma. Wie heeft niet gehoord van Roodkapje en de boze wolf, Sneeuwitje, Hans en Grietje. Soms waren ze een beetje spannend en was het taalgebruik niet gemakkelijk. Maar sprookjes spreken tot de verbeelding en de onderliggende boodschap wordt door kinderen gemakkelijk opgepakt.

Dat er ook sprookjes zijn speciaal voor ouderen kwam naar voren, toen ik een artikel las over Miny Potze. Deze dame inmiddels 81 jaar schreef in 2017 een bijzonder boek over haar leven en dan met name over het leven 'na pensionering'. Ze ontdekte hoe interessant die levensfase is. De gebruikelijke teksten, zoals ouderen krijgen kwalen, ouderen kosten veel geld, ouderen begrijpen niets meer van deze tijd, kwamen voorbij. Maar ook las ze over ouderen, die nog een soort van tweede start maakten, met reizen, wonen in Spanje in een vakantiehuis, sporten, vrijwilligerswerk, oppassen. Vaak is het leven nog drukker dan in de tijd dat je werkte.

Maar bij haar rees ook de vraag op: "Waar ben je echt naar op zoek?"

Tijdens deze zoektocht kwam ze terecht bij het boek: 'Sprookjes voor de tweede levenshelft' van Allen B.Chinen. Hier las ze hoe sprookjes voor ouderen gaan over ontwikkelingstaken, die een mens nog kan volbrengen, over oud worden, maar ook over groei en wijsheid. Daarnaast voerde Miny gesprekken met andere ouderen (tussen de 60 en 80 jaar) en tenslotte kwam ze tot het schrijven van haar eerste boek: 'In het licht van de schaduw'. Daar vertelt ze over beproevingen, bijzondere ervaringen, de verschillende fases in het leven, over de schaduwkanten van het leven en vooral ook over de betekenis van sprookjes. Zorgvuldig maakt ze laag voor laag zichtbaar.

Een boek recht uit het hart geschreven.

Betsie

Sprookje voor volwassenen

Het meisje met de vele vragen en de oude wijze vrouw

Aan de rand van een oeroud beukenbos, niet ver van de stad vandaan, stond het huis waar Anna met haar familie woonde. Een meisje dat met veel plezier en levenslust van het leven genoot. Ze had veel vrienden en vriendinnetjes en ook veel volwassenen waren graag in haar gezelschap, want waar Anna was, was altijd wel iets te beleven. Een grappig verhaal, een leuk idee, lekkere eigengebakken koekjes, nooit was het saai in haar buurt.

Het bijzondere aan Anna was, dat ze vragen had. Het leek wel alsof die vragen als vanzelf uit haar mond rolden. De meeste mensen om Anna heen hadden geen antwoord op die veelheid van vragen en de kinderen waar Anna mee speelden begrepen er soms niets van. Maar voor Anna waren die vragen van levensbelang. Er ging geen dag voorbij of het meisje dacht aan al haar vragen. 's Nachts voor ze naar bed ging sliep ze in met één van haar vragen, alsof ze hoopte dat ze de volgende dag wakker zou worden met het antwoord op haar lippen. Vaak zag je Anna druk in gesprek en behalve antwoorden te zoeken op haar eigen vragen, hield ze er ook van om anderen nieuwsgierig te maken. Immers iedereen heeft vragen dacht Anna.

Een van de allerbelangrijkste vragen van Anna was: Waarom werken de mensen zo hard? Natuurlijk wist ze, dat alle mensen moesten werken, zodat er geld op de plank kwam. Maar waarom werkten haar ouders naast hun gewone werk zo hard? Anna woonde namelijk met haar ouders en vier broertjes en zusjes in een oud huis. Altijd was er wel iets wat gerepareerd moest worden, vaak waren er gasten en werd er volop gekookt. Onverwacht kwam er bezoek en er werd over van alles gesproken. Hun huis leek soms wel een hotel, waar iedereen ook zomaar een nachtje kon logeren. Anna zelf deerde die drukte in het huis niet. Ze genoot ze juist van dat er zoveel mensen over de vloer kwamen. Altijd was er wel iemand, waarmee ze kon praten.

Zo kwam er op een goede dag, een wel heel bijzondere gast. Het was een ver onbekend familielid van haar vaders kant. De grijze oude vrouw had een slanke rijzige gestalte, was stil, bedachtzaam en rustig, maar liep met ferme pas. Ze had de eigenaardige gewoonte om ieder dag, lang voor het ontbijt, in de vroege ochtend, te gaan wandelen in het aangrenzende bos. Toen Anna de vreemde gewoonte van de oude vrouw ontdekt had, stelde ze haar een vraag. "Waarom loopt u zo vroeg in de ochtend door het bos?" In plaats van antwoord te geven stelde de oude dame haar een vraag terug. "Waarom wil je antwoord op die vraag, Anna?" Voor het eerst was Anna helemaal verbaasd. Nog nooit had ze iemand ontmoet, die in plaats van een antwoord te bedenken, haar een vraag terugstelde. Door deze gebeurtenis werd Anna heel stil en dacht na over de vraag die ze terug gekregen had. Wilde ze uit nieuwsgierigheid weten waarom de vrouw zo vroeg door het beukenbos liep? Was ze geïnteresseerd in de oude vrouw? Omdat ze niet meteen een antwoord wist en de oude dame serieus nam besloot ze de vraag een tijdje bij zich te houden. Nadat ze al een aantal dagen met de vraag had rondgelopen en ook voor het slapen gaan over de vraag had nagedacht en nog steeds niet wist waarom ze de vraag gesteld had, besloot ze zelf ook eens te gaan wandelen in het oude beukenbos.

Eerst liep ze 's middags door het bos, maar dan was het warm en plaagden de vliegen haar. Toen liep ze 's avonds meteen na het eten. Soms zag ze de zon glinsteren door de dikke bladerlaag van de beuken en af en toe op een sombere dag werd het al angstvallig donker.

Tijdens al die wandelingen ontdekte Anna steeds meer nieuwe

dingen over het bos. Behalve beukenbomen stonden er in het midden ook een paar oude eiken, er was een verwilderde plek waar bramen woekerden en rozen groeiden. Er was een dikke haag waar je nauwelijks doorheen kon kijken.

In de middag was het vrij stil en kon ze alleen kleine geluiden van insecten en wegschietende konijnen horen. 's Avonds vlogen er vleermuizen om haar heen en in de verte hoorde je een koekoek of een krijsende uil. Soms floot de wind door de bomen.

Tenslotte besloot ze om ook eens 's ochtends vroeg te gaan wandelen. De eerste keren probeerde ze de oude dame te ontwijken, maar na een aantal ochtenden gewandeld te hebben kwam ze haar tegen bij de diepe waterpoel. Kwakende kikkers en padden schoten langs het pad, de vochtige geur van schimmel en boomschors omringde haar. Hoe langer haar wandeling duurde, des te meer bloemengeuren haar neus binnendrongen. Het was alsof het bos een boek was, wat zich langzaam ontvouwde. Als ze heel stil was geweest, was het ook al voorgekomen, dat ze een ree zag wegschieten.

Toen ze uiteindelijk op een goede dag samen stilzwijgend op het bankje zaten, wist Anna ineens waarom de oude dame iedere dag ging wandelen. Al het schone en goede omringde je als vanzelf in het bos. Alle geheimen werden je getoond, alle geluiden vertelden hun verhaal en alle geuren drongen als vanzelf naar binnen.

Wat een rijkdom, om na zo'n wandeling de dag te mogen beginnen.

Nu was het niet meer moeilijk om een gesprek aan te gaan met de oude wijze vrouw. Alsof het nooit anders was geweest ontstond er iedere dag een levend gesprek op het bankje. De vragen die Anna bij zich droeg kwamen vanzelf tevoorschijn. Maar niet meer, nadat ze ook uitvoerig had geprobeerd, de antwoorden op haar vragen, eerst zelf te ontdekken.

Als je de schoonheid van de dingen, het werk en de intenties van mensen in de wereld wil zien, is op alles een bevredigend antwoord te vinden. Niet uit ongezonde nieuwsgierigheid, maar uit echte belangstelling en warmte voor al het goede om ons heen.

Geschreven door Betsie 2005

Sinterklaas

Sinterklaas 2022

Na een paar jaar zonder Sint en Piet bij Present kon het weer

Op een nieuwe locatie Ut Proathuis deze keer

Dat viel erg goed in de smaak

We sloegen ook nog een paar pieten aan de haak

De groep was groot, zo'n 50 mensen

Met allemaal verschillende wensen

Een quiz over sinterklaas, de goedheilig man

Waar is hij nu geboren dan?

Voor de winnende tafel was er nog een kleinigheid

Alles was goed voorbereid

Aan het eind kreeg iedereen nog een letter mee

Al bij al onze mensen waren tevrede

Een bijeenkomst met een lach en traan !

“Deze middag was een feest” is een uitspraak tijdens de nabespreking met de deelnemers van de koffie middag in november. Nadat in april van dit jaar de eerste gesprekken gestart waren, kwam er meteen een doorstart in het najaar.

Er is veel gepraat en geluisterd en er zijn mooie en moeilijke momenten met elkaar gedeeld. Met als handvat de thema's zoals: vroeger en nu, vriendschap, jeugd en feest kon iedereen zijn verhaal goed kwijt. De gesprekken werden dan ook op een fijne manier geleid. De gesprekleiders gaven goed aan, wanneer een bepaald thema klaar was, zodat het gesprek weer verder kon gaan over een ander onderwerp.

Met veel plezier en kennis zorgden zij ervoor dat alle aanwezigen zich thuis voelden. Men werd geraakt door de verschillende verhalen en er was veel herkenning. Het waren fijne middagen.

Je kan gewoon binnenlopen vanaf een kwartier voor de start en deelnemen aan een Up! gesprek.

Wil je meer informatie of je aanmelden neem dan contact op met Leman Citak 076-208 22 00, leman.citak@surplus.nl,

Up! groepsgesprekken gaan door in 2023

Leman Citak

Koffie en een goed gesprek

"Het is heerlijk om even je hart te kunnen luchten en te luisteren naar de verhalen van anderen. Ik ben echt blij dat ik me heb aangemeld." - Wilma (81)

Soms loop je in je eentje na te denken over van alles en nog wat. Dan is het fijn om eens met leeftijdsgenoten van gedachten te wisselen. Dat kan tijdens de UP!-groeps gesprekken.

Met behulp van open vragen, ingebracht door een getrainde gespreksleider, hebben we het over belangrijke onderwerpen die ertoe doen als je ouder wordt. Centraal staan thema's die normaal gesproken niet zo vaak aan de orde komen, zoals splijt, afscheid of familie.

Het zijn geen 'zware' gesprekken, we hebben het er gewoon eens over. Een luisterend oor aan tafel kan herkenning, inspiratie en steun bieden.

Dus kom gerust eens langs. Er is koffie en iets lekkers. Er zijn geen kosten aan verbonden.

U kunt aanschuiven bij deze groeps gesprekken:

Maandag 16 januari 14.00 - 15.30 uur

Thema: Herdenken

Maandag 30 januari 14.00 - 15.30 uur

Thema: Veerkracht

Donderdag 16 februari 14.00 - 15.30 uur

Thema: Liefde

Donderdag 2 maart 14.00 - 15.30 uur

Thema: Familie

Wijkgebouw De Gong
Trompetlaan 42
4876 XA Etten-Leur

Meer informatie en aanmelden:

Leman Citak

076 - 208 22 00

leman.citak@surplus.nl

Spontaan langskomen mag ook!

UP! biedt een nieuwe kijk op ouder worden in Nederland.
Kijk voor meer informatie op www.upinederland.nl

5 december

Kerstinloop in De Baai

Voor de 25ste keer wordt dit jaar de Kerstinloop georganiseerd door het Oecumenisch Inloophuis.

De vorm waarin alles wordt gegoten is dit jaar iets anders dan voorheen.

De middag begint om **14.00 uur**, dan staan op 1ste kerstdag de deuren van De Baai, Lukaserf 2, weer open en de toegang is zoals altijd gratis.

Op de vraag wat men kan verwachten is het antwoord eenvoudig.

Het wordt weer een warm en gezellig samenzijn. Door het contact met anderen en dankzij de levende muziek, waarbij men gerust mag meezingen met de bekende kerstliedjes en met een mooi kerstverhaal dat wordt verteld.

Aan kinderen wordt zeker ook gedacht. Voor hen wordt een leuk programma bedacht. Er kunnen bijvoorbeeld spelletjes worden gespeeld in de foyer.

Voor de inwendige mens wordt natuurlijk ook weer gezorgd. Er zal koffie, thee of limonade worden geschonken met wat lekkers daarbij. Ook worden er hapjes geserveerd voor bij een glaasje fris, wijn, bier of Glühwein.

In de huidige tijd met allerlei virussen die rondwaren is besloten het geheel dit jaar niet in de foyer maar in de kerkzaal te laten plaatsvinden. We verwachten veel bezoekers en hebben daar genoeg ruimte om iedereen een goede plaats te kunnen bieden.

Wat dit jaar helaas niet doorgaat is de maaltijd. Daarom is de eindtijd van deze dag om 17.30 uur gepland.

Voor verdere inlichtingen kunt u bellen met Daniëlle Breedveld via 076-5014338 of Valerie Schoenmakers Klomp op nummer 06 34501708

INTERVIEW

In gesprek met Mevr.
Deckers-Dekker

Wanneer je op 4 december jarig bent, geboren in 1933 en tenslotte opgroeit in een gezin van 10 kinderen, is de belevenis aan de maand december wel wat anders dan in deze tijd, zo vertelde mevrouw Deckers.

Al op heel jonge leeftijd werd ze niet blij van de maand december.

Er was niet echt sprake van een verjaardagscadeautje, want op 4 december was het min of meer al Sinterklaas en zo vertelde ze, dat ze samen met haar 3 zusjes een pop kregen.

Een pop, die al bij een ander kind was geweest, afkomstig van een tante.

Het was een mooie pop, gemaakt van hoorn, wat in die tijd nog gewoon was.

Natuurlijk had de pop wel nieuwe kleertjes gekregen. “ samen delen, samen spelen “ was de boodschap die ze erbij kregen. Een paar stukken taai taai en dat was het.

Die pop overkwam helaas nog een ongelukje in de varkensstal. Daar hadden de meisjes toen ze aan het spelen waren, de pop even neergezet, op een muurtje vlak boven het varken.

Tot verdriet van de kinderen vonden ze de pop later in het hok. Het varken had de pop eraf getrokken en zo was alles gescheurd, ‘ pop was pop geweest ‘ .

In het grote gezin, dat woonde in de Polder, werd hard gewerkt voor de kost. Een boerderij, een gemengd bedrijf, waar groenten voor de veiling verbouwd werden, waar koeien waren, waar gemolken moest worden, er was veel werk. Vader en moeder waren altijd in de weer en als vanzelfsprekend hielpen de oudere kinderen mee. Ook mevrouw Deckers hielp mee.

Toen de schooljuffrouw aangaf dat mevrouw Deckers wel heel goed kon leren, mocht ze toch niet verder studeren. Zo was het in die tijd. Het was geen kwade wil vertelt ze, maar er was genoeg thuiswerk. Vader was er dan ook niet boos om, maar zo ging het.

De jongere meisjes, die na mevrouw geboren werden, kregen meer kansen om te studeren. Een zusje mocht naar de kostschool en werd zelfs schooljuffrouw.

Een kerstfeest zoals we tegenwoordig kennen, met versieringen, lichtjes, kaarsen en kerstbomen met de meest veelkleurige ballen, zat er in die tijd niet in. Wanneer er huishoudens waren, waar wel iets meer gedaan werd aan versieringen kon haar moeder nog wel eens kwaad worden. Ze zei dan: ‘ de mensen weten niet eens hoe een kerk er van binnen uit ziet ‘ en zo stelde kerstmis nooit veel voor. Bidden en naar de kerk gaan.

Mevrouw Deckers heeft het in haar eigen gezin later wel anders gedaan, maar de maand december blijft een maand met minder fijne herinneringen. Dat heeft vooral te maken met gebeurtenissen in het persoonlijke leven. Daar speelt verdriet en afscheid nemen van dierbaren een grote rol.

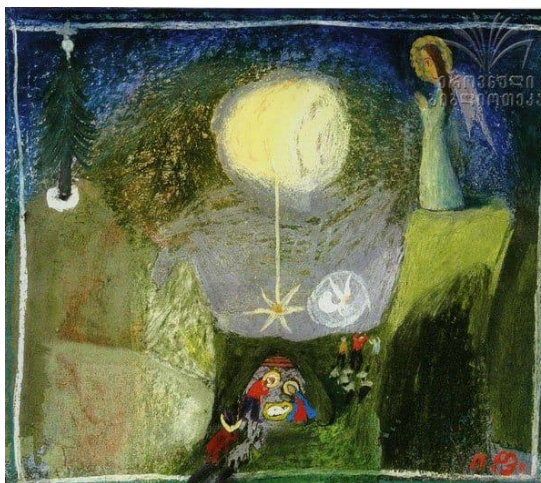
Toch is mevrouw Deckers een zeer opgewekte dame, ze geniet volop van de mensen die ze in het Anbarg ontmoet, haar kinderen, kleinkinderen en zelfs al achterkleinkinderen. Ze is nog behoorlijk zelfstandig, leest graag maar loopt ook aan tegen allerlei fysieke dingen. Wanneer ik haar vraag om te vertellen over vroeger en Kerst, is ze meteen bereid om dat te doen.

Zo vertelde ze ook hoe in de winter, de luiers in de vrieskou buiten aan de draad hingen. Door de vorst droogden ze vanzelf, volgens moeder. Op een goede dag moest ze met een mes buiten op het land een witte kool gaan snijden. Terwijl ze langs de was liep, kwam het mes tegen de luiers aan. Toen haar moeder later de was binnenhaalde zei ze: 'nou zijn de luiers toch kapot gevoren!' Lachend vertelt mevrouw Deckers, dat ze pas veel later toen ze getrouwd was, heeft durven te vertellen wat er echt gebeurd was.

Het was toch een hele mooie tijd en ze had een lieve moeder..... in de winter als het koud was, werd een heerlijke wollen deken, voor de kachel verwarmd en dat kregen de kinderen van moeder over hun voeten, nadat ze goed in hun bed lagen.

Als laatste vertelde ze nog, dat haar vader de kinderen wel het ijs op stuurde, wanneer de polder dichtgevroren was. 'Pak je kans' zei hij dan. Dan deed vader het werk zelf en konden ze heerlijk genieten van schaatsen.

Betsie Netten

Fijne Kerstdagen en gelukkig Nieuwjaar

Zondag 15 januari

Nieujaarsbijeenkomst

Wees welkom

van 14.00 - 16.30 uur

De Gong : adres Trompetlaan 42 Etten_Leur

Graag aanmelden voor vrijdag 6 januari

Interesse in Present in Vriendschap

We staan open voor alle nieuwe mensen, die behoefte hebben aan vriendschap en aandacht. We kijken uit naar nieuwe vrijwilligers. We worden zeer blij, wanneer u ons financieel wil ondersteunen.

Elke bijdrage is van harte welkom NL 90 RABO 0318 0270 97

Deze nieuwsbrief is verzorgd door Jan Engbers en Betsie Netten